

Anker Jørgensen (S):

Der har på det sidste udviklet sig en debat omkring beskæftigelsessituationen, og det er årsag til, at jeg gerne vil gøre nogle bemærkninger.

En af de vigtigste grunde til, at socialdemokratiet alvorligt gik ind i forhandlingerne omkring hele boligpolitikken, var netop at kunne sikre, at der igen kom gang i boligbyggeriet, naturligvis også af hensyn til den samlede økonomiske politik, men ikke mindst dette, at boligbyggeriet måtte holdes oppe på et rimeligt niveau, således at beskæftigelsen kunne sikres.

Socialdemokratiet var nemlig ganske alvorligt bange for, at man på grund af tilbageholdenhed i denne sag, som vi gang på gang har rykket for over for regeringen, kunne komme ind i en udvikling, hvor beskæftigelsen til efteråret ville komme i fare. Det er derfor, vi satte ind, det er derfor, vi gik ind i forhandlingerne, det var derfor, vi som et af de fundamentale krav for at indgå et boligforlig sagde: beskæftigelsespolitikken må have en meget central rolle.

Jeg siger ikke, at det boligforlig, der nu er lavet, løser alle de problemer, der kan være, også beskæftigelsesmæssigt, til efteråret. Men alene dette, at der er lavet et boligforlig, og tilmed når dette boligforlig indeholder en lang række bestemmelser om beskæftigelsesarbejder, der skal sættes i gang, ja, så vil det trække i den rigtige retning, og det mener jeg er noget afgjort positivt.

Jeg vil gerne pege på den kendsgerning, at også ved at sikre det almennyttige boligbyggeri med den særlig offentlige stats- og kommunale støtte med direkte statslån, som man så tit har sagt, at vi skulle se at få indført igen, bl. a. med dette initiativ er der også lagt op til en bedring af det sociale boligbyggeris situation og dermed for beskæftigelsen.

Jeg mener også, det er vigtigt at understrege, at nu er der 6 partier i folketinget, der som målsætning har sagt, at der skal bygges 40.000-45.000 lejligheder eller boliger om året, og at herudaf skal ca. 8.000 være boliger i den sociale sektor. Jeg mener også, at det er vigtigt at understrege, at dette er også noget, der står i dette boligforlig.

Lad mig lige for en ordens skyld gøre lidt bemærkninger til selve afsnittet i boligforliget om beskæftigelsen, det sidste afsnit, der

kom ind i sidste runde. Der står for det første, at afviklingen af det kommunale bygge- og anlægsstop skal fremmes, netop for at fremme beskæftigelsen, man skal udvide kvoterne til det private byggeri for at fremme beskæftigelsen, man skal lempe for nyt byggeri, man skal også lave foranstaltninger, der kan fremme eksporten inden for byggeindustrien i form af særlige eksportgarantier.

Der er også lagt op til at lave lovgivning, der betyder, at man kan gå i gang med moderniserings-, opretnings- og vedligeholdelsesarbejder i udlejningsejendomme, der er lagt op til en lovgivning, der sikrer, at man kan gå i gang med isoleringsarbejde, fornyelse af varmeinstallationer, også i udlejningsejendomme. Alt dette er konkrete resultater af forhandlingerne omkring boligpolitikken og altså også et resultat, som betyder, at der kraftigt vil blive gået imod de tendenser til arbejdsløshed, som vi alle frygter kan blive resultatet til efteråret.

Lad mig understrege som det sidste, at den røde tråd i socialdemokratiets oppositionspolitik har været at sige ja dér, hvor regeringen eller andre partier viste afgørende imødekommenhed over for vores krav, og nej, hvor man ikke ville vise en sådan imødekommenhed. Vi har trods alt ment, at der i dette forlig netop på det beskæftigelsesmæssige område er sådanne indrømmelser, at vi har kunnet sige ja. Det er stadig væk også her resultaterne, der tæller, og ikke bare et spørgsmål om demonstration.

Kaj Hansen (DKP):

Jeg skal i denne omgang holde mig til de bemærkninger, hr. Poul Westergaard havde til mig. For det første hedder jeg ikke Kaj Larsen, men Kaj Hansen, men det skal da være undskyldt. Det skal derimod de følgende bemærkninger ikke. Jeg synes, det er grove løjer at tale om kommunistisk taktik, hvad angår anlægs- og byggestoppet. Den 1. februar i år var vort forslag til behandling her i folketinget, hvor jeg ganske udtrykkelig redegjorde for de konsekvenser, det ville have for bolig- og beskæftigelsessituationen her i landet, hvis man ikke allerede dengang skred ind og ophævede dette anlægs- og byggestop. Siden da gik det i udvalg, og dér har det siden ligget og er endnu ikke kommet frem her til folketinget, dagen før vi